

Kristen Michal
Peaminister

25.02.2026

Arupärimine kaugtöö prioriteetsuse ja selle arengut toetavate sammude kohta

Austatud peaminister

Arupärimine

25.02.2026 Nr. 940

Eesti Vabariigi aastapäeva kõnes rõhutas Vabariigi President Alar Karis, et paindlik töökorraldus ja kaugtöö ei ole pelgalt perede mugavus, vaid eeltingimus elu säilimiseks maal ja väiksemates asulates.

Samas näeme, et riigi töökorraldus on jätkuvalt tugevalt Tallinna keskne. Riik kui üks suurimaid tööandjaid koondab asutusi ja töökohti (näitena kohtureform jne) pealinna ning igapäevane pendelränne või ümberasumine on paljudele inimestele ainus võimalus riigiteenistusse pääsemiseks. See süvendab regionaalset ebavõrdsust ning nõrgestab väiksemate omavalitsuste elujõudu.

Arvestades Eesti demograafilisi ja regionaalseid väljakutseid, on riigi enda käitumine tööandjana otsustava tähtsusega. Küsimus ei ole üksnes töökorralduses, vaid selles, kas valitsus on valmis kasutama oma mõjuvõimu elu hoidmiseks ja töökohtade loomiseks ning säilitamiseks üle Eesti, mitte üksnes pealinnas.

Lähtudes eeltoodust palume Teid vastata Riigikogu kodu- ja töökorra seaduse § 139 alusel järgmistele küsimustele:

1. Kui kaugele ulatub valitsuse tegelik ambitsioon kaugtöö ja paindliku töökorralduse edendamisel riigisektoris – kas see on strateegiline prioriteet või üksnes personalipoliitiline võimalus?
2. Kuidas on kaugtöö ja töökohtade hajutamine väljapoole Tallinna sõnastatud riigi strateegiadokumentides? Kas nendes on kirjas selged ja mõõdetavad eesmärgid või üksnes üldsõnalised põhimõtted?
3. Kas valitsusel on olemas täpne statistiline ülevaade sellest, kui suur osa riigitöötajatest töötab regulaarselt kaugtöö vormis ning milline on olnud trend viimasel aastal?
4. Kas kaugtöö osakaal riigisektoris kasvab või on see pärast kriisiperioodi taas vähenenud?
5. Kas riik on seadnud eesmärgiks teadliku töökohtade hajutamise regionaalse tasakaalu tugevdamiseks? Kui ei ole, siis miks?

6. Kas peaminister peab vajalikuks seadusandliku regulatsiooni täpsustamist, et kaugtöö võimaldamine ei sõltuks üksnes asutuse juhi hoiakutest, vaid oleks osa riiklikust regionaalpoliitikast?
7. Kas ja kuidas kontrollib valitsus, et riigiasutused täidaksid oma strateegilisi eesmärke kaugtöö võimaldamisel? Kas on olemas mõõdikud, aruandlus või poliitiline vastutus?
8. Kui palju kavatseb riik lähiaastatel investeerida kaugematesse Eesti piirkondadesse valguskaabli rajamisel ja kui suur osa maapiirkondadest saab kiire internetiühenduse?

Kokkuvõtteks ootame selget vastust küsimusele, kas kaugtöö laiendamine riigisektoris on valitsuse jaoks sisuline poliitiline eesmärk või jääb see jätkuvalt deklaratiivseks loosungiks.

Lugupidamisega

Anti Mägi

Andre Hamirägi

Reini Rand

Tanel Kük

Siemen Ritt

Jaak Aab

Madis Kallas